

Titel: *Forme et substance linguistiques*, [LANGUE] 133-0190

Citation: "*Forme et substance linguistiques*, [LANGUE] 133-0190", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/text/lh-texts-kapsel_133-shoot-workidacc-1992_0005_133_LANGUE_0190.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

FORME ET SUBSTANCE LINGUISTIQUES.

Cahiers Ferdinand de Saussure 11.

Foreløbgt udkast.

I fodnote bemærkes, for at undgaa misforstaaelser, at denne artikel ikke er identisk med det i sin tid i CLP og i CLC holdte foredrag med samme titel. Udgangspunkt tages i Saussures sætning: sproget er form, ikke substans. I tilslutning til Seehehaye, bl. a. don af Jakøbson i AL I (anm* af van Wijk) citerede udtalelse, hævdes, at dette synspunkts gennemførlighed er mulig og nødvendig baade for signifiant og for signifié. Hensigten med nærværende lille arbejde er at paapege nogle af de logiske konsekvenser heraf (idet Saussures forelæsninger tydeligvis reflekterer flere forskellige stadier af hans tankes udvikling, og egentlig for signifiant slet ikke repræsenterer hans egne anskuelse): 1. Langue-parole maa adskilles med norm-usus (sprogbygning- sprogbrug). 2. Tegnets arbitrære karakter bliver usus' arbitrære karakter. 3. Tegnets lineære karakter gælder kun substansen, ikke formen. 4. Metakroni og diakroni maa adskilles.

I indledningen betones sammenhængen mellem Saussures Mémoire og hans Cours: hans metode har altid været ren form-metode, selv om hans bevidste teori maaske ikke hele tiden strengt har været det. I begyndelsen kan siges, at opfordringen efterkommes i tillid til, at det, man tilsigter med Cahiers, ikke er en steril sværgen til mesterens ord, men et viderearbejde i mesterens aand. Man bør ikke kende den strukturelle lingvistik saussurien - det er at forpligte mesteren uretmæssigt.

I 1 og 4 tages stilling til synkro- og diakroni-diskussionen, særlig Seehehayes afh. i Vox Romanicaj i 2 tages stilling til arbitraire-diskussionen i AL II,